

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea de 22 de ani de la punerea pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim

Sunt cu plânsul pe obraz și cobor din cer cu sfinții deasupra grădiniței cuvântului Meu din mijlocul neamului român și Mă fac cuvânt de aducere-aminte a zilei de biruință asupra lui satana, care Mi-a umblat la lucrarea bisericii și și-a băgat duhul de Mi-a răsturnat de la locul lor sărbătorile sfinților Mei și Mi-a băgat vrăjmași în biserică acum nouăzeci de ani și a jucat ea după cum au cântat ei, dar Eu, Domnul Iisus Hristos, M-am ridicat cu sobor de sfinți și de părinți acum douăzeci și doi de ani pe vatra neamului român și Mi-am așezat scaunul de judecată pe pământ ca să lucrez de pe el cu duhul proorociei și să grăiesc bisericii, așa cum în toate vremile am lucrat de când am zidit lumea și n-am tăcut, dacă sunt Ziditorul. Am făcut cu cuvântul cerul și pământul, căci sunt Cuvântul Tatălui Savaot, iar Tatăl este în Mine, din veac și până în veac este în Fiul, și așa lucrează Dumnezeu lucrarea Sa, prin duhul proorociei lucrează Dumnezeu.

Dau de veste prin glasul Meu bisericii neamului român că acum douăzeci și doi de ani a făcut cerul sărbătoare de biruință pe pământ pe vatra acestui neam. Eu, Domnul Iisus Hristos, cu mare sobor de sfinți și de îngeri și de arhieriei din cer și de pe pământ, am așezat cu putere de sus piatră de temelie, și pe ea scaunul de judecată, și pe scaun cuvântul Meu peste pământ, care se face carte scrisă pe dinăuntru și pe dinafară, căci ea se împarte în părți și nu se desparte, căci Eu sunt cartea, cuvântul Meu este ea, și sunt împlinitor prin cuvânt. Amin.

Sunt cu plânsul pe obraz și Mă fac cuvânt de aducere-aminte a acestei zile, când după șaptezeci de ani de furt de cele sfinte, Eu, Domnul, am biruit acum douăzeci și doi de ani și am așezat pe vatra neamului român începutul reparării celor stricate de duhul lui satana, care s-a băgat în loc numit sfânt și a dereticat el după planul lui întunecat mersul datinilor sfinte. Furt de cele sfinte s-a numit, și uriciunea pustiirii s-a numit lucrarea lui satana acum nouăzeci de ani peste biserica neamului român, lovită din plin, și cel mai greu între biserici lovită atunci de duhul lui satana. A venit ceata lui satana și s-a înțeles cu mai-marii bisericii acestui neam și s-au strămutat atunci de la locul lor datinile sfinte și au plâns înțelepții și creștinii neamului român și s-au îndurerat adânc de rătăcirea mai-marilor bisericii de atunci, care au încălcat poruncile sfinților, așa cum și azi le încălcă, și rătăcirea este mare, cu fiecare zi mai mare și mai mare, căci este scris să se umple cupa fărădelegii până se va vărsa ea peste cei ce o tot umplu pe ea.

O, nu scapă nici viii, nici morții de acest cuvânt, de cuvântul Meu, care este proorocit să vină și să glăsuiască peste pământ cu însăși gura Mea la sfârșit de timp și să-l audă pe el morții din morminte și să se scoale ei la cuvântul Meu, dacă cei vii nu se scoală spre Mine, ci umblă după duhul lumii cu umbletul lor. O, oricât de greu și de mult Îmi osândește lumea cea rea venirea Mea cuvânt peste pământ și pe cei ce Mi-o poartă, nu scapă nimeni de adevărul acestui cuvânt. Se scoală cei care au fost pe pământ, drepti și sfinți, și vor moșteni pământul și-și vor răscumpăra trupul și viața între pământ și cer și va fi plin pământul de cei înviați, de cei veșnici, care și-au plătit veșnicia cu viața lor cea după trup plăcută celor din cer, și va fi cât stelele cerului numărul lor, precum este scris.

Să nu mai vorbească prostii cei care zic că nu vor mai fi oameni pe pământ peste un timp, decât puțini de tot. O, vor fi mulți, mulți, și vor locui pământul ca și în cer, că mulți s-au născut de la început și până la sfârșit și și-au regăsit mulți viața în Mine apoi, și se vor scula prin taina învierii morților, și-și vor vedea atunci prostiile vorbite cei ce vorbesc prostii acum ca să prostească de la margini la margini oamenii toți și să-i facă să uite de Dumnezeu și de înviere, dar iată, toți cei care au fost și sunt vor da toți socoteală înaintea scaunului de judecată al Domnului, și iată unde Îmi am Eu domnia și scaunul ei, și iată cum domnesc Eu peste cei ce s-au ales

cu Mine ca să le fiu lor Dumnezeu și să umblu cu ei și să am casă cu ei pe pământ și să vin la ei cu cei din cer cu masă de cuvânt, așa cum fac acum!

Însemnez această zi și spun: Acum douăzeci și doi de ani, în ziua a douăzeci și doua a lunii a șaptea din an am așezat la locul ei, pe piatra ei cea dintâi biserica Mea și i-am bucurat pe strămoșii cei sfinți ai neamului român, căci biserica neamului român a greșit cel mai mult între fiii ortodoxiei de pe pământ acum nouăzeci de ani și a mers ea spre mare rătăcire, dar acum Eu, Domnul, am luat lăstar din mijlocul ei și am așezat rodul la rodit și am biserică sfântă în mijlocul neamului român și Mi-o îngrijesc ca pe via Mea dragă și fac din ea vin bun ca să aibă ea pe masă și să nu-i lipsească ei Domnul.

Am luat acum douăzeci și doi de ani un slujitor credincios cuvântului Meu în trupul bisericii neamului român (*Irineu - n.ed.*) și i-am așezat pe frunte cununa arhieriei și l-am adus de Mi-a binecuvântat grădinița cuvântului Meu, cea din vecii hărăzită a Mea, și am binecuvântat piatra de temelie așezată în ea, și ridicarea chivotului-simbol al bisericii de Nou Ierusalim pe pământ și școala învățaturii cerești peste fiii bisericii, cea mai înaltă școală între pământ și cer, din care să-Mi ridic ucenici, și ucenici din ucenici, căci Eu nu le spun profesori, ci ucenici le spun celor ce-Mi învață turma și merg cu ea pe calea Mea, și le mai spun și profesori de religie ca să vorbesc pe limba lumii, dar pe limba Mea îi numesc ucenici cu Învățător peste ei, nu de capul lor cum sunt profesorii de religie pe pământul lumii, de n-au parte ei de duh de prooroc și de povătuitor ceresc, care să le dea lor să împartă turmei.

Iată, sunt cu plânsul pe obraz și cobor din cer cu plânsul Meu și cu glasul Meu, care se scrie pe pământ, că mai e puțin timp și se va rupe în două, în trei, în zece se va rupe biserica neamului român, căci ea are numai numele de ortodoxă, dar ea este de capul ei, că este căzută sub afurisanția sfinților, căci a călcat datinile sfinte și s-a unit cu vrăjmașii Mei și se tot unește cu ei, iar acum vine alegerea prin ruptură, și se vor uni cu Mine și cu duhul proorociei, cu glasul gurii Mele se vor uni mulți dintre ei și se vor umili pentru Mine, pentru ca să Mă aleagă pe Mine, și la aceștia Eu le spun așa:

Veniți, porniți tainic, și apoi cu pasul spre izvorul Meu de cuvânt și spălați-vă în el hăinuța vieții, că vine o vreme de durere ca acum nouăzeci de ani, ba și mai mascată, și vă va dura viața și răspunsul pe care-l veți da Mie dacă nu vă veți porni spre unirea cu duhul vieții, cu duhul proorociei, cu glasul cuvântului Meu, care suflă din cer peste pământ în mijlocul neamului român.

Iar bisericii acestui neam, care nu dă să iasă de sub anatema, Eu, Domnul, îi grăiesc așa: O, am voit prin duhul proorociei, prin graiul gurii Mele să te călăuzesc pe cale cu Mine, dar tu te-ai desfrânat cu toți trecătorii și ai stat cu ei la masă pe munte înalt și le-ai dat binețe. O, ce răspuns vei da sfinților și părinților, prin care ți-am lăsat scris ce să faci și ce să nu calci în picioare? O, am voit prin acest cuvânt trimis spre tine de atâta vreme, am voit să te trezesc și să stau la veghe pentru tine, și să stai și tu cu Mine la veghe, o, biserică a neamului român! O, cât bine am dat să-ți aduc, dar am rămas cu el la ușă, căci îngâmfarea ta nu te-a lăsat să-Mi deschizi și să Mă primești să intru pe ușa din față, nu pe cea din spate la tine ca să-ți dau cuvântul Meu cel pentru veghea Mea peste tine și să vadă satana că Eu sunt Păstorul tău și să se depărteze el de turma cea cu Păstor peste ea, dar nepăsarea ta de viața ta cea veșnică este mare, și de aceea poate asupra ta satana sub haina lui de miel. Eu însă mereu, mereu trimit la tine cuvântul Meu când el coboară să se așeze în cartea sa ca să-Mi călăuzesc și să-Mi cresc cu el un popor deosebit de duhul lumii, popor de ucenici, de învățători din partea Mea peste oameni, că nu mai au învățători de la Mine oamenii, căci cei care sunt învățați în școlile lumii și sunt acestea școli potrivnice lui Dumnezeu.

O, biserică a neamului român, n-ai voit să-Mi fii Mie cale spre oameni. N-ai voit să Mă dai pe Mine Învățător peste cei fără de creștere din cer peste ei. O, câtă slavă ai fi avut, o, câtă! Nimeni n-ar fi fost să-ți treacă pe dinainte dacă duhul tău era una cu Duhul Meu, cu duhul acestui cuvânt de înviere și de viață veșnică în el, și am fi înviat din păcat omul, Eu și cu tine, dar

ți-a fost rușine să faci aceasta, și nu ți-a fost rușine să deschizi străinilor de Dumnezeu și de tine, care vin și tot vin, dar nu vin să se unească cu tine, ci să te unești tu cu ei și să-ți pătezi rochița și să-ți rupi bucăți crișma, fașa de botez, pe care nu știi să ți-o mai porți peste cămășuța de la botez ca să rămâi pruncă pentru împărăția Mea și să nu crești fără povață și să nu te dai spre desfrânare ca să te lași pețită de dumnezei străini de viață din cer. O, ai ieșit din fașă și ai crescut și n-ai mai ascultat de sfinți și de părinți, care ți-au lăsat predanii ca să nu le calci, și nu mai știi să-ți păstrezi cămășuța de botez și fașa de peste ea, crișma care te ține strâns de Mine ca să crești drept, ca să fii biserică dreaptă, nu să-ți schimbi calea și mersul tău, așa cum tu ai făcut și faci.

O, iată ce-ți mai spun: Am luat din mijlocul tău lăstar bun la credință și l-am altoit cu darul Duhului Sfânt prin cuvânt și prin ungere cerească și l-am făcut mare cu duhul și cu taina Mea de peste creștetul lui și am rostit prin el binecuvântarea începutului nou, dar tu l-ai oropsit pe el și l-ai smuls de unde Eu l-am răsădit pentru ca să-Mi cresc în el duhul mărturisirii, lucrător pentru vreme rea când nu va mai fi lumină pe pământ. O, nu l-am voit peste voi mare, ci pentru voi l-am voit pe el, o, slujitori ai bisericii neamului român! Îl pregătisem pentru voi, de la nașterea lui îl pregătisem, și M-am purtat lângă el în taină ca să-i dau Duh Sfânt și să aveți voi când va fi vremea grea și prea grea pentru voi. O, și veți vedea mulți din voi câtă bucurie veți prinde când el vă va arăta iubirea și credincioșia, așa cum vi le-a arătat pe acestea vouă când Mi-a întors Mie spatele la cererea voastră de despărțire a lui de Mine și de poporul Meu și v-a ales pe voi, și s-a făcut despărțirea, după ce ani la rând a stat el în taină aproape cu duhul și cu iubirea lui pentru cuvântul Meu, cu care l-am călăuzit pas cu pas, și cu care, iată, și pe voi vă hrănesc și vă adăpostesc încă sub el ca să vadă satana că voi aveți Păstor din cer peste voi și ca să nu pieriți doborâți de hoții de suflete, care dau să dărâme de tot credința ortodoxă și să-i facă pe cât mai mulți să-și lepede cămășuța de botez și credincioșia față de legământul sfinților, lăsat peste biserică, dar Eu vă spun că mulți s-au lepădat și au rămas înveliți pe deasupra cu haina ortodoxiei, haina mântuirii prin Hristos. O, ce zic sfinții și părinții, ce zic strămoșii când văd ei din cer ce face biserica în țara ortodoxă română? O, ce faceți? Iată, faceți amestecătură, și nu vă face vouă bine aceasta, iar Mie Îmi face lacrimi pe obraz. O, nu mai știe nimeni ce sunteți voi, căci scris este: *«Spune-mi cu cine te unești ca să-ți spun cine ești»*, căci una vă numiți, și alta faceți voi. Când poporul Israel s-a unit pe cale cu cei străini de Mine și de el, a pierit pe capete poporul Meu atunci și n-a mai intrat el în împărăția gătită lui de Mine, în Canaan n-a mai intrat. Când tu te unești acum cu cei care nu Mă au pe Mine de Dumnezeu, ci pe satana îl au, mai rămâi, mai ești tu altceva decât sunt ei, decât cei cu care te aduni ca să faci paradă de amestecare față în față cu sfinții care ți-au lăsat predanie scrisă să nu faci așa? O, nu trebuia să faci tu spectacol cu lumea laolaltă și cu capii ei, biserică a neamului român ortodox! O, e urât de tot aceasta ce faci! Iată ce faci cu libertatea ta față de Mine și de sfinți! Faci de capul tău. N-ai voit să iei peste tine duhul proorociei ca să ai povățuitor la orice pas și ca să nu greșești tu pe cale. Cele afierosite lui Dumnezeu plâng ca și Mine din pricina ta când calci tu în ele cu cei de neam străin de credința ta cea din strămoși, cea din sfinți. O, nu lua cele afierosite lui Dumnezeu din strămoși, nu le vinde tu călcărilor de porunci, că e păcat să faci aceasta, o, biserică a neamului român. Tu faci aceasta prin mai-marii de peste tine, și toată biserica are vină dacă greșesc asupra ei cei mari de peste ea. Chiar dacă voi, cei ce stați mari peste biserică, chiar dacă ziceți că nu e Dumnezeu-Cuvântul acest cuvânt, dar sunt ale Domnului cele afierosite Lui din strămoși, și nu sunt ale voastre ca să le stăpâniți voi pentru vrăjmași și pentru mesele voastre cu ei laolaltă! O, cât de greu veți răspunde voi dacă nu vă veți opri de la fărădelegea aceasta în loc afierosit lui Dumnezeu, în locul cel sfânt Domnului!

Iar ție, arhiereule credincios, care M-ai însoțit aici acum douăzeci și doi de ani de am așezat piatra cea nouă pentru înnoirea a toate, și pe care temelie Îmi zidesc lucrarea Tatălui Meu pentru nașterea din nou a lumii și pentru așezarea Ierusalimului nou pe pământ, precum este scris să vină el și să fie cu oamenii, ție îți zic: Strigă-Mă cu lacrimi pe obraz, strigă-Mă în ajutor ca să-i

trezesc pe mulți mai înainte de lăsarea la vedere a întunericului. Eu știu că ești în lanțuri pus față de locul cuvântului Meu și al poporului cuvântului Meu, dar vin spre tine cu cuvântul și-ți fac rugămintă cu plânsul pe obraz: Strigă-Mă cu lacrimi să-i trezesc pe mulți, că ai ales să rămâi între ei și să-ți arăți ortodoxia ta cea sfântă și să rabzi nădăjduind în venirea Mea cu descoperirea adevărului cuvântului Meu peste cei ce nu cred că Eu sunt acest cuvânt. Tu nu mai ai acum putere pentru Mine și pentru mărturisirea Mea cea nouă și sfântă pentru viață sfântă, dar poți să plângi, și-ți dau putere să plângi și să Mă strigi să-i vin bisericii neamului român în ajutor, căci ea doarme, doarme și nu veghează pentru venirea Mea. Te aduc aici acum, lângă izvor, tainic te aduc aici în ziua aceasta de amintire, și, iată, pun sfinții și părinții mână de binecuvântare pe creștetul tău, ca să ai puterea lor când toți vor avea nevoie de ea în vreme de cumpănă peste biserica neamului român, care nu-și mai înțelege culoarea și duhul și legea ei cea din strămoși. O, e departe, departe de Mine cârma de peste biserica neamului român. Toți slujitorii din vârf vor fi disprețuiți mult curând, curând, după ce-și vor vedea dezamăgirea cea de la amestecare cu păgânii lui satana, și vor avea nevoie de sprijin sfânt, căci toți au strivit de peste ei legea cea sfântă, care îi ocrotea pe ei de sus, din părinți.

Las peste creștetul tău binecuvântarea cea multă a părinților din cer, din lumea cea veșnică a celor ce au iubit cerul pe pământ, și rostesc peste inimioara ta și peste mintea ta pace de sus, căci jos nu mai este pace decât în cuvântul Meu, cu care glăsuiesc peste pământ și tainic cârmuiesc cu el lumea. O, pace ție! Din mijlocul poporului cuvântului Meu, de lângă izvor îți spun: pace ție! Iar tu să spui tainic și să mărturisești înaintea sfinților toți și să spui: *«Binecuvântat este Domnul, Cel ce locuiește în Ierusalim!»*, în mijlocul neamului român, precum este scris în Scripturi despre locul locuinței Mele. Amin.

O, pace ție, popor al cuvântului Meu! Din mijlocul tău am binecuvântat cuvântul sărbătorii de azi, aducerea-aminte a zilei punerii pietrei de temelie a noii Mele zidiri, a bisericii înnoite, căci Eu Îmi zidesc un popor și Mi-l călăuzesc spre biruința Mea cu el peste toată necredința de pe pământ, și stau în cortul Meu cel sfânt în mijlocul lui, precum este scris. Amin, amin, amin.

9/22 iulie 2013